

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745947920/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

nere blev de forladte, og de nye i den forreste Gaard opførte.

Jeg tror, at det var disse gamle Oyne eller rettere deres Minder, som drev gamle Hans til at opslaa sit Arbejdslokale paa dette skumle og for alle andre uhyggelige Sted. Kun han syntes intet at mærke, og talte man om Spøgeriet, saa smilte han blot saa lunt og nikkede dertil. — „Jeg har et Middel fra Køge,“ sagde han. „Det er en Skindlap af Morten Luthers Bibelbøg. For den er der intet, det være nok saa sort, som kan staa sig.“ Og virkelig husker jeg endnu at have set en sort Skindlap slaaet op paa Væggen, uden at det dengang faldt mig ind, at det maatte være den af Morten Luthers Bibelbøg.

For Resten havde gamle Hans efter Omstændighederne faaet det indrettet ganske net. Et Par Træskillevægge ved Vinduet aflukkede hans Arbejdsplads som et lille Rum for sig, med fuldt Dagslys og Udsigt til Forvalterens Have. I Læderstropper hang paa den ene Væg tre smaa Hammers med spidse Næb; under dem et Tombaksur, og under dette igen Dannebrogssløjfen, som var bleven forflyttet, jeg tror med Onkels Billigelse. Paa den anden Væg hoppede en kvidrende Kanarifugl frem og tilbage paa sine to Spanskrørspinde, og i Vinduet stod to Gyldenlakker, en Krusemynte og en St. Hansurt — tilligemed Dragkisten hans hele jordiske Ejendom. Om Forsommeren, naar Syringerne og Guldregnen blomstrede i Forvalterens Have, naar Svalerne kvidrede, og de hvide Styngroser stak deres Blomsterkviste ind ad Vinduet, kunde der endogsaa være ganske hyggeligt. Da sang Kanarifuglen, Gyldenlakkerne duftede, og Klangene af Hammeren lød nok saa fornøjelig og kvik i Takt og Stemning med det øvrige. Men om Vinteren, naar Snedriverne laa i Haven, naar den iskolde Træk susede gennem den